

Sygn. akt IV U 184/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Elżbieta Wojtczuk

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2015r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z wniosku K. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 8 sierpnia 2013 r. Nr (...)

p o s t a n a w i a :

I. uchylić zaskarżoną decyzję i przekazać sprawę Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. celem ponownego rozpoznania;

II. umorzyć postępowanie.

Sygn. akt IV U 184/15

UZASADNIENIE

Decyzją wydaną w dniu 24 sierpnia 2012 r. nr (...) organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu K. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 27 czerwca 2009 r. W uzasadnieniu decyzji ZUS podniósł, że Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, że ubezpieczony wskutek wypadku przy pracy nie jest obecnie niezdolny do pracy.

Decyzją znak (...) z dnia 8 sierpnia 2013 r. (...) Oddział w S. odmówił K. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, wskazując że Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 31 lipca 2013 r. uznała, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

Od obu tych decyzji tej odwołania wniósł ubezpieczony K. B. wnosząc o ich zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy powstałej na skutek wypadku przy pracy. Wnosił również o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z tzw. ogólnego stanu zdrowia. W uzasadnieniu decyzji podniósł, iż schorzenia, na które cierpi wskutek wypadku przy pracy nie pozwalają jej na podjęcie jakiegokolwiek pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie. Uzasadniając swoje stanowisko podniósł, że Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, że wnioskodawca na skutek schorzeń będących następstwem wypadku przy pracy, jak i schorzeń nie pozostających w związku z wypadkiem, jest obecnie zdolny do pracy.

Postanowieniem z dnia 16 października 2013 r. Sąd Okręgowy w Siedlcach połączył sprawy zainicjowane złożeniem odwołań od wyżej wymienionych decyzji.

Sąd Okręgowy w Siedlcach w wyroku z dnia 26 czerwca 2014 r. oddalił odwołania K. B. od obydwu decyzji.

Od wskazanego wyroku apelację wniósł ubezpieczony, który zaskarżył wskazany wyrok w całości. W ocenie K. B., Sąd pierwszej instancji nie rozpoznał wszystkich dowodów zgromadzonych w sprawie oraz nie zbadał całej zgromadzonej dokumentacji medycznej.

Sąd Apelacyjny w Lublinie wyrokiem z dnia 4 listopada 2014 r. uchylił wyrok Sądu Okręgowego w zakresie odwołania od decyzji ZUS z dnia 8 sierpnia 2013 r. i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania, zaś w pozostałym zakresie apelację oddalił.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy w zakresie odwołania od decyzji z dnia 8 sierpnia 2013 r. Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 lutego 2013 r. K. B. wystąpił z wnioskiem o rentę z tzw. ogólnego stanu zdrowia (k. 1-3 a. r.). Wobec powyższego, ubezpieczony został skierowany na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 14 czerwca 2013 r. stwierdził, iż K. B. nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie k. 6 a. r.). Na skutek złożenia przez ubezpieczonego sprzeciwu, został on zbadany przez Komisję Lekarską ZUS, która uznała K. B. za zdolnego do pracy (sprzeciw k. 7-9, orzeczenie k. 12 a. r.). W związku z powyższym, zaskarżoną decyzją z dnia 8 sierpnia 2013 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja k. 15 a.r.).

W dniu 14 października 2013 r. (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w S. stwierdził, iż ubezpieczony jest niepełnosprawny w stopniu lekkim. W powyższym orzeczeniu stwierdzono, iż ubezpieczonemu wskazana jest praca nie wymagająca dużego wysiłku fizycznego. Orzeczenie wydano do dnia 14 października 2015 r. (orzeczenie k. 96-97).

Celem ustalenia spornej okoliczności, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych pulmonologa i dermatologa, którzy rozpoznali u ubezpieczonego astmę oskrzelową przewlekłą łagodną oraz zmiany skórne potrądzikowe. W ocenie biegłych, powyższe schorzenia nie powodują, by K. B. był niezdolny do pracy (opinia k. 130, opinia uzupełniająca k.144).

W dniach 7-10 lipca 2015 r. ubezpieczony przebywał na Oddziale Kardiologicznym w (...) Szpitalu Wojewódzkim w S., gdzie rozpoznano u niego m. in. chorobę niedokrwinną serca związaną z mostkiem mięśniowym nad tętnicą wieńcową, komorowe zaburzenia rytmu serca oraz nadciśnienie tętnicze. W dniu 26 sierpnia 2015 r. K. B. miał wykonany zabieg endoprotezoplastyki całkowitej stawu biodrowego w Wojewódzkim (...) Szpitalu (...) w S. (dokumentacja medyczna będąca załącznikiem do pisma z dnia 2 września 2015 r. koperta k. 156).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 477¹⁴ § 4 kpc, w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub orzeczenie komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie od decyzji opiera się wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia, sąd nie orzeka co do istoty sprawy na podstawie nowych okoliczności dotyczących stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, które powstały po dniu złożenia odwołania od tej decyzji. W tym przypadku sąd uchyła decyzję, przekazuje sprawę do rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie.

Jak wskazuje się w orzecznictwie (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie III AUa 1141/13) "nowe okoliczności" w rozumieniu art. 477¹⁴ § 4 kpc, to dla przykładu, schorzenia istniejące przed wydaniem decyzji, lecz wykazane przez ubezpieczonego dopiero po wniesieniu odwołania do sądu albo ujawnione na podstawie badań lekarskich w trakcie postępowania sądowego i których nie oceniał ani lekarz orzecznik, ani komisja lekarska organu rentowego.

Ponadto, jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu do wyroku z dnia 25 września 2014 r., I UK 181/14, postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych ma charakter kontrolny, służy badaniu prawidłowości decyzji organu rentowego i nie może polegać na zastępowaniu tego organu w wydawaniu decyzji ustalających świadczenie z ubezpieczeń społecznych. Postępowanie dowodowe przed sądem jest postępowaniem sprawdzającym, weryfikującym ustalenia dokonane przez organ rentowy. Z tego powodu sąd co do zasady nie może we własnym zakresie ustalać prawa do świadczenia, a ujawniona w trakcie postępowania sądowego zmiana stanu zdrowia ubezpieczonego jako przesłanka niezdolności do pracy warunkująca prawo do renty, nie może prowadzić do uznania kontrolowanej decyzji za wadliwą i do jej zmiany. W postępowaniu odwoławczym od decyzji odmawiającej prawa do świadczenia sąd ubezpieczeń społecznych ocenia legalność decyzji według stanu rzeczy istniejącego w chwili jej wydania.

W niniejszej sprawie zaistniała nowa okoliczność dotycząca stanu zdrowia K. B.. Po wydaniu bowiem zaskarżonej decyzji i wniesieniu odwołania u ubezpieczonego zdiagnozowano schorzenia kardiologiczne tj. chorobę niedokrwienną serca związaną z mostkiem mięśniowym nad tętnicą wieńcową, komorowe zaburzenia rytmu serca, z powodu których przebywał w okresie od 7 lipca 2015 r. do 10 lipca 2015 r. w (...) Szpitalu Wojewódzkim w S.. Ponadto, ubezpieczony przeszedł w dniu 26 sierpnia 2015 r. w (...) Szpitalu Wojewódzkim w S. zabieg endoprotezy lewego biodra (dokumentacja medyczna koperta k. 156).

Wskazać należy, iż schorzenia kardiologiczne nie były oceniane przez Lekarza Orzecznika ani Komisję Lekarską ZUS-u. Podobnie, organ rentowy nie oceniał dolegliwości dotyczącej stawu biodrowego w związku z przeprowadzonym zabiegiem. Zabieg endoprotezy lewego biodra był związany z ze zmianami zwyrodnieniowymi tego stawu i jego dysfunkcją ruchową, które istniały przed wydaniem zaskarżonej decyzji. W czasie postępowania sądowego, czyli po wydaniu przez ZUS zaskarżonej decyzji, doszło do pogorszenia funkcji stawu biodrowego lewego, które doprowadziło do tego, że wykonane zostały u K. B. nowe zabiegi w związku z istniejącym u niego schorzeniem ortopedycznym. Tym samym organ rentowy nie mógł merytorycznie odnieść się, poprzez wydanie decyzji, do zaistniałych nowych okoliczności polegających na zmianach stanu zdrowia ubezpieczonego. Powyższe powoduje zatem zasadność uchylenia zaskarżonej decyzji, przekazania sprawy organowi rentowemu do ponownego rozpoznania i umorzenie postępowania.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 4 kpc orzekł jak w postanowieniu.